

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-10-38972 טננבאום ואח' נ' שפאן ואח'

לפני כבוד השופט דניאל הורוביץ

התובע והנתבע שכנגד: דביר טננבאום

נגד

הנתבעת והתובעת שכנגד: חברת שפאן

פסק דין

1. לפני תביעה שהגיש התובע והנתבע שכנגד (להלן: "דביר") נגד הנתבעת והתובעת שכנגד (להלן: "חברת שפאן") ע"ס 10,000 ₪, ותביעה שכנגד של חברת שפאן נגד דביר ע"ס 30,000 ₪.

2. עילת התביעה של דביר היא מכח סעיף 30א חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק הספאם"), בגין עשר הודעות דואר אלקטרוני שהוא קיבל מצברית חרף בקשתו שלא לשלוח לו הודעות. עותקים של עשר ההודעות צורפו כנספחים ג' – יב' לכתב התביעה. לטענתו של דביר, הוא כבר הגיש תביעה דומה בעבר בגין משלוח הודעת דואר אלקטרוני אחת ששלחה חברת שפאן, ובית המשפט פסק כי ההודעה מהווה פרסומת אסורה לפי חוק הספאם וחייב את חברת שפאן לשלם לדביר פיצוי בסך 1,000 ₪ בגין ההודעה. על כן, כעת תובע דביר מצברית סך של 1,000 ₪ בגין עשר ההודעות הנוספות, מושא תביעה זו, ובסה"כ 10,000 ₪. במאמר מוסגר יצוין כי במקור תבע דביר 10,000 ₪ נוספים שעילתם בחוק איסור לשון הרע אולם בדיון הודיע דביר כי הוא מוותר על רכיב זה של התביעה.

בכתב ההגנה טוענת חברת שפאן כי הודעות הדואר האלקטרוני מושא התביעה עברו עריכה כדי להתאימן לצרכיו של דביר ולצורך הגשת התביעה, שכן ההודעות לא נשלחו על ידה. ראיה לכך היא ששם הנמען האמיתי נמחק, לטענתה, ובמקומו מופיע "מצברית" אל "חברת שפאן". עוד טוענת חברת שפאן כי ההודעות אינן מהוות פרסומת אסורה לפי חוק הספאם שכן מדובר בעדכונים שוטפים בלבד בענין פרויקט תמ"א 38 של הבנין.

3. בתביעה שכנגד טוענת חברת שפאן כי דביר הוציא לשון הרע עליה תוך פגיעה בשמה הטוב וגרימת נזק למשלח ידה, והוא זה אשר הביא להוצאתה מייצוג בעלי הדירות בפרויקט התמ"א 38. חברת שפאן צירפה הודעות וואטסאפ בהן כינה דביר אותה "נוכלת", "שקרנית" ו"חצופה".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-10-38972 טננבאום ואח' נ' שפאן ואח'

בכתב ההגנה לתביעה שכנגד דוחה דביר את טענותיה של צברית. לטענת דביר, מתוקף תפקידו כאחד מנציגי הדיירים בבנין חלה עליו חובה לשמור על האינטרסים של כלל הדיירים, וההחלטה לנתק את הקשרים עם צברית נבעה משיקולים מקצועיים. לפיכך אין רלוונטיות להוראות חוק איסור לשון הרע בענייננו.

4. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים בדיון, להלן הכרעתי אשר תובא בתמצית כמצוות תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.

5. בדיון חזר דביר וטען: "לפי שיטתי מדובר חד משמעית בהודעות ספאם. התביעה שלי מבוססת על הודעות הספאם האלה שנשלחו בניגוד לחוק. מטרת ההודעות היא לצורך שיווק עסקיה של הנתבעת". אינני מקבל טיעון זה. עיון בתוכן ההודעות שנשלחו מעלה כי אין בהן דבר פרסומי. ההודעות מהוות למעשה עדכון של צברית - אשר ייצגה באותה העת את הדיירים בפרויקט התמ"א עד לפיטוריה - על נעשה בפרויקט. פרטי ההודעות הם אינפורמטיביים. ההודעות מוכתרות כ"דו"ח התנהלות", ומצויינים בהן, בין היתר, מאבקים עם עורכי דין ובעלי תפקידים אחרים בניהול הפרויקט וקידומו. אין בדברים משום פרסומי כהגדרתה בחוק הספאם. ההודעות אינן מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתן לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת. כאמור, באותה העת היתה צברית נציגת הדיירים בפרויקט תמ"א ותוכן ההודעות הוא מסירת מידע אינפורמטיבי.

ער אני לתביעה הקודמת שהגיש דביר נגד צברית בת"ק 16-02-10228 ולפסק הדין שניתן בו ביום 26.7.16 בו חייב בית המשפט את צברית בתשלום פיצוי לאחר שקבע שההודעה שהיא שלחה לדביר מהווה פרסומי. עם זאת סבור אני כי יש לאבחן בין ההודעות. באותו מקרה קבע בית המשפט כי מאחר שבצד ההודעה כתבה צברית "וקצת על עצמי" הרי שיש בדבר זה תוכן שיווקי בו מפרטת צברית את שירותיה המקצועיים ועל כן מדובר בפרסומי. לא כך הם הדברים בתביעה שלפניי. כאמור ההודעות כאן הן אינפורמטיביות בלבד ואינן חוסות תחת ההגדרה של פרסומי עפ"י סעיף 30א לחוק. מאחר שלא מדובר בפרסומי, אין דביר זכאי לפיצוי מכוח הוראות החוק הספאם. העובדה שצברית שלחה לדביר את ההודעות על אף שדביר ביקש ממנה שלא לעשות כן, אינה מקימה עילה לתביעת פיצוי - עפ"י חוק הספאם. על כן אני דוחה את התביעה של דביר נגד צברית.

6. אשר לתביעה שכנגד, אני סבור שגם אותה יש לדחות. לא מצאתי בטענותיה של צברית בכתב התביעה שכנגד, לא בנספחיו וגם לא באסופת המסמכים שהוגשה לתיק ביום 22.1.18, אמירה או פניה של דביר שיש בה משום לשון הרע. צברית אמנם צירפה לכתב התביעה שכנגד תכתובת וואטסאפ בה דביר מכנה אותה "נוכלת", "שקרנית" ו"חצופה", אולם בחקירתה הודתה צברית כי תכתובת זו התנהלה בין דביר ובין צברית בלבד. לא מצאתי בהודעות ובתכתובות הקבוצתיות, אמירה המהווה לשון הרע. חלק מהתכתובות שצירפה צברית בתמיכה לטענותיה, כלל לא נכתבו ע"י דביר ועל כן תכתובות אלה אינן רלוונטיות. אשר לתכתובת הוואטסאפ הקבוצתית וסיכום פגישה, שצורפו, הרי שעיון בהם מגלה שאין בהם אמירות העונות להגדרת לשון הרע. הטלת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-10-38972 טננבאום ואח' נ' שפאן ואח'

ביקורת על צברית איננה מהווה כשלעצמה לשון הרע. כאשר דביר - כאחד מנציגי הבניין אשר אמון על טובת הדיירים - מביע את דעתו כי שכר טרחתה של צברית גבוה, או לא ידוע, וראוי לשקול פנייה לגורמים אחרים כדי לקדם את הפרוייקט - אין הדברים מהווים לשון הרע. אדרבה, להבדיל מתכתובת הוואטסאפ הפרטית שהתנהלה בין דביר וצברית בה לכאורה השתלח דביר בצברית, בתכתובות הקבוצתיות נזהר דביר בלשונו ושמר על ביקורת לגיטימית - גם אם נוקבת - שאין בה לשון הרע.

7. לאור כל האמור, התביעה, והתביעה שכנגד - נדחות. לאור התוצאה - כל צד יישא בהוצאותיו.

8. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב וזאת תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

9. המזכירות תשלח לצדדים העתק פסק הדין.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ח, 13 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

דניאל הורוביץ, שופט

